

Grad usikre Vej, det er den, der kræver en Ordning, som skal fremskaffes ved en haardhændet Kreditindskrænkning, ved overordentlig høje Diskontosatser, ved et stærkt Fald i Kreditforeningsobligationer og en kri-seagtig Nedgang i Prisniveauet. Hvis vi ikke vil træffe de nødvendige Foranstaltninger til at underbygge en Valutaordning, tror jeg, vi vil vandre ind paa den sidste Vej. Hvis vi gennemfører dette Forslag, vil vi sikkert vandre ind paa denne Vej, og de næste Diskontoforhøjelser vil ikke være langt borte. Men jeg ønsker ikke at medvirke til at bringe dansk Erhvervsliv ind paa denne Vej.

Vi er fra vor Side villige til at bringe betydelige Ofre for at naa en betryggende Ordning af vore Valutaforhold, men vi gaar ikke med til Foranstaltninger, der kun er Skinforanstaltninger, vi gaar ikke med til en Ordning, som vi ikke tror kan holde. Det ved det foreliggende Forslag, som jeg er mest tilfreds med, er Forslagets Titel „Forslag om Valutaforanstaltninger“, men jeg kan ikke se, at Indholdet svarer til Titelen. Jeg kan tilsige mit Partis Medvirken og meget vidtgaaende Forhandlingsvillighed ved Bestræbelserne for at give det for os liggende Forslag et ændret Indhold, saa at den Lov, der forhaabentlig maa blive Resultatet af de kommende Forhandlinger, kan blive en Lov, der med Rette bærer Titelen „Lov om Valutaforanstaltninger“.

Rode: Fremskridtet i Forhandlingerne om Valutaspørgsmaalet ligger efter min Mening deri, at man nu staar overfor en Enighed om, hvad der er Samfundets Villie i dette Spørgsmaal. Alle politiske Partier og alle Erhvervslivets Repræsentanter samlede sig om et Program. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har betegnet dette som beskedent og ikke med Urette; thi det er beskedent, naar den danske Krone har været i Pari og efter mangfoldiges Mening atter kunde have været i Pari, da kun at sætte sig som Program i 2 Aar at holde den mindst i 65 og ønsker at den stige til 68 Øres Guldverdi. Men naar en Krone saa længe har været devalueret som den danske Krone, fæstner der sig Forhold i Erhvervslivet, som bevirker, at mere voldsomme Brud dermed fremkalder Krise og Uretfærdighed indenfor de forskellige Sam-

fundsklasser og mellem de forskellige Mennesker.

Derfor var det naturligt, at man opgav som Program en hurtig Bringen Kronen op mod Pari, hvilket nogle troede var muligt indenfor 1 Aar. Vi hørte saaledes Forstanderen for en af vore Højskoler, Hr. Byskov, tale om den ærlige Krone og Nødvendigheden af at bringe Kronen op øjeblikkelig, koste hvad det vilde, selv om Landbruget skulde ødelægges. Derfor var det ogsaa forstaaeligt, at man ikke vilde ind paa en definitiv Nedskæringspolitik, som mange har talt for, men at man lod Spørgsmaalet om, hvor langt man i Danmark kan og bør naa, staa hen, til det er mere klart, hvad Verden i det hele taget kommer til at mene om dette Spørgsmaal, ikke blot for vort, men for sit eget Vedkommende, at vi altsaa stillede os som Maal at standse Kronens Nedgang og ogsaa opnaa en rimelig Stigning opefter.

Der har været talt en hel Del om Valutaraadets Udtalelse og om, hvad den gik ud paa. Alle ærede Ordførere har udtalt sig herom, og jeg vil ogsaa gerne for mit Vedkommende søge at klare for mig, hvad det var, Valutaraadet var enig om. Dets Udtalelse er et Sted betegnet som en flertydig Enighed, som om der skulde ligge forskellige Ting i det, den udtalte. Det er ganske urigtigt. Hvad Valutaraadet har udtalt, var der fuldkommen Enighed om, ikke en eneste vil bestride, at hvad der blev sagt derom, var man enig om. Det, der opnaaedes Enighed om, var Programmet, udtrykt ved en Forpligtelse for Nationalbanken til at holde Kursen og til at føre den op over, og et Ønske om, at Regeringen og Nationalbanken forhandlede om, under hvilke Forudsætninger Nationalbanken kunde paa-tage sig Forpligtelsen, og hvilke Ofre den vilde yde til dens Gennemførelse, og saafremt Erklæring om en saadan Forpligtelse forelaa, da Villighed til at anbefale Moratoriets Forlængelse for to Aar og Villighed til at anbefale, at Nationalbankens Laan til Staten tilbagebetales ved Foranstaltninger af en saadan Art, at Seddelmængden derved kan formindskes.

Det, man anbefalede, var saaledes Forhandlinger mellem Nationalbanken og Regeringen og visse Tilsagn, og om alt